

Tervünk ajándékai Szegednek az 1952. esztendőben

Szegeden ugyanúgy, mint az ország bármely területén, mindenütt a lüktető élet, az alkotás, az erő jelei láthatók. Ott, ahol a rendszer bűne miatt az emberek bokáig érő sárban, latyakban jártak, most új járdák húzódnak végig az utcákon. Móra-város — Szeged sártengerének nevezett része sem a régi már. Népi demokratikus kormányzatunk eok ezer forintos költséggel egészséges városrészé lett.

Ha végig megyünk Szegeden, szinte naponként találkozunk olyan új dolgokkal, ami néhány nappal ezelőtt még nem volt látható. A városban keresztül-kasul építkezések folynak lázas ütemben és az utak szélén ezer és ezer frissen ültetett fákkal találkozunk, amelyek néhány év múlva tavasztól őszig dús lombjukkal szelítik a várost és teszik egészségesebbé a levegőt. Új házak, iskolák emelkednek ki a földből, új napköziotthonok, orvosi rendelők létesültek, amelyek mind egytől-egyig Szeged dolgozóinak élelszínvonalát, illetve érdekeit szolgálják. A felszabadulás előtt soha, de soha nem találkozhattunk országunk területén ilyen hatalmas építkezésekkel.

Szeged dolgozója három és az öt éves terv eddigi szakaszában is eokat kapnak már a dolgozó nép államától. Pártunk és népi demokratikus kormányzatunk azonban nem elégszik meg azszal, amit eddig adott Szegednek. Évről-évre többet és többet kapnak városunk dolgozói, ezzel szemben a párt és a kormányzatunk viszonzásul azt várja Szeged dolgozóitól, hogy többet és jobbat termeljenek a dolgozó nép érdekében.

Az ipar területén

is sok ezer forint beruházás történt ebben az évben. 1952-ben számos új vállalatot létesítettünk, amely sok száz dolgozónak nyújt biztos megélhetést. A Szegedi Kő- és Hálógyárban üzemi fürdőt létesítettek, amely a dolgozók egészségét szolgálja. A Csongrád-megyei Nyomdaipari Vállalat dolgozói öltözőt, kultúrtermet és új irodahelyiséget kaptak. A Szegedi Kenyérgyár Nemestakács-utcai sütődjének dolgozói részére fürdőt és öltözőt építettek 31 ezer forint értékben. Hasonló beruházásokat eszközöltek a Délmagyarországi Ristkikészítő Vállalatnál 30 ezer és a Csongrád-megyei Kéményseprő Vállalatnál 12 ezer forintért. Ugyancsak fürdőt és zene-termet kaptak az újszegedi Kenderészővagyár dolgozói. A Textil-kombinát dolgozói korszerű bűcsödét kaptak az idén, gyönyörű parkkal és játszótérrel. A Kertészet dolgozói 160 ezer, a Szegedi Homok- és Kavicstermelő Vállalat 3 ezer, a Finommechanikai Vállalat dolgozói 20 ezer, a Szegedi Férfi és Női Divatszabóság dolgozói 12 ezer, a Csongrád-megyei Villany-szerelő Vállalat dolgozói 10 ezer, a Szegedi Ingatlankezelő Vállalat dolgozói 84 ezer, a Temekkezési Vállalat dolgozói pedig 23 ezer forintot kaptak ebben az évben a dolgozó nép államától, olyan célra, amely az ő személyes érdekeit szolgálja. A Szegedi Gáz-művek ebben az évben 476 ezer forintot fordítottak hálózati fejlesztésére, a Víz- és Csatornaművek pedig 184 ezer forintot kaptak. A Köztisztasági Vállalatra 197 ezer, a Városifürdőre 273 ezer, a Fémipari Egyesülésre pedig 63 ezer forintot fordított ebben az évben a dolgozó nép állama. A Sertészüzem Vállalatnál is jelentős építkezések zajlottak le ebben az évben és a hízalada kibővítésével számos új dolgozó jutott munkához.

A mezőgazdaságban

is jelentős változás történt ebben az évben. Az Alkotmány-tszcs-nél 50 férőhelyes süldő szabadszállást, 150 férőhelyes sertés fiadztatót, 7 és fél vagonos kukorica görél építettek sok ezer forintos költséggel. Az Öt éves Terv-tszcs-ben 20 rekeszes sertés fiadztatót, az Új Élet-tszcs-nél 75 férőhelyes sertés hízalót, 5 vagonos kukorica görél, ezer férőhelyes csibenevelőt, 250 férőhelyes tyúkólát és 16 rekeszes sertés fiadztatót létesítettek. A Haladás-tszcs-nél rakatár, tejházal, színt és irodát, hús rekeszes sertés fiadztatót és 150 férőhelyes baromfi ólát. A Felszabadulás-tszcs-nél 7 és fél vagonos kukoricagörél, a Tancsics-tszcs-nél 30 rekeszes sertés fiadztatót építettek. Ezek a termelőcsoportok nem kevesebb, mint félmillió forintot kaptak a dolgozónép államától. A Szegedi Állami Erdőgaz-

daság részére pedig 5 millió 768 ezer forintot adott kormányzatunk.

A kereskedelem

fejlesztésére is jelentős összeget fordítottunk ebben az évben. Számos új áruház és áruhá nyílt meg a Kiskereskedelmi Vállalat kezelésében, amelyek roskadásig felt k rakataikkal várják a vásárló dolgozókat.

Oktatás — Népművelés

terén is jelentős összeget ruháztunk be. Ebben az évben épült fel az Egyetem „Béke”-épülete. A szabadtéri színpadra ebben az évben 28 ezer forintot fordított népgazdaságunk. A Tiszamenti Fűrészeknél kultúrhelyiség, az Építőipari Technikumban pedig műhely épült 46 ezer forintos költséggel. A Gépipari Kollégiumban 56 ezer, az Ipari Leány Diákotthonra 44 ezer, a Vegyipari Diákotthonra 212 ezer, a Becse-utcai óvódára 16, az Avar-utcai óvódára 25, a Hainóczi-utcai óvódára 8, a Kiss Tisz-utcai óvódára 7 ezer, a Szél-utcai óvódára 24 ezer, a Kossuth Lajos-sugárúti óvódára pedig 25 ezer forintot fordítottunk ebben az évben. A Petőfi-telep I. II. számú iskolája 30 ezer, a Dózsa György-úti iskola ugyancsak 30 ezer, az újszegedi iskola 10 ezer, a Juhász Gyula-utcai iskola 25 ezer, a Földművelés-utcai iskola pedig nem kevesebb, mint 12 ezer forintot kapott 1952-ben. A Textilipari Technikumot 590 ezer forintos költséggel hoztuk létre. Ebben az évben kaptak óvodát a rendőrségi dolgozók gyermekei is 14 ezer forintos költséggel. A Rigó-utcai diákotthon 73 ezer forintos költséggel hoztuk létre. A Tudományegyetem főiskolai diákszállója 57 ezer forintba került. Mindezek mellett az iskolák 46 ezer forintot kaptak még ebben az évben. A Színházra 70 ezer forintot költöttünk.

Egészségügyi téren

is jelentős beruházásokat eszközöltünk a szegedi dolgozók egészségvédelme érdekében. A Faragó-utcai munkaházban és a Vásár-helyi-sugárút 68. szám alatti kör-

zeti orvosi rendelő létesült 80 ezer forintos költséggel. Az Állami Gyermekevédő Intézet helyiségeiben jelentős átalakítási munkákat hajtottak végre. Erre 208 ezer forintot fordított népgazdaságunk. Az április 4. útján 119 ezer forintos költséggel sportorvosi rendelő létesült. 114 ezer forint beruházással bölcsődét kaptak az Április 4.-útján az egyetem dolgozóinak gyermekei.

Ezeket a tényeket még egészen hosszan lehetne sorolni és ezekből láthatjuk, hogy pártunk és a dolgozó nép állama mennyire törődik velünk és alkotásaival lépten-nyomon bebizonyítja, hogy népi demokratikus országunkban valóban a legfőbb érték az ember.

Ebből a felsorolásból

világosan láthatjuk, hogy mennyivel másabb a mi helyzetünk, mint a kapitalista államok dolgozóié. Szegeden járva, láthatjuk és érezhetjük, hogy pártunk és népgazdaságunk mennyire törődik velünk. Súlyos milliókat tesz ki az az összeg, amelyet évről-évre közvetve vagy közvetlenül kapunk vissza munkánkért államunktól. Ez a tény pedig ragyogóan bizonyítja, hogy biztosan haladunk a szocializmus építése útján. Tudja ezt minden becsületes dolgozó és éppen ezért minden erejével és tudásával arra törekszik, hogy fokozza termelését. Tudja, hogy minden százalék mennyiség és minőség emelkedés, selejt és hulladékcsökkentés az egész dolgozónép nagy ügyét viszi előre, megerősítve a békéfront magyarországi szakaszát.

Az 1953-as esztendőben az eddigieknél is többet kap a magyar dolgozó nép és Szeged is. Láthatuk, olvashatjuk, azokat a gyönyörű terveket, azokat a hatalmas számokat, amelyek 1953-ba kerülnek megvalósításra. Ezek a tervek, ezek a számok pedig arra kell készítsenek bennünket, hogy az eddiginél is szilárdabban álljunk meg helyünket mindenütt a szocializmus építése, a béke megszilárdítása érdekében. Végezzük hát az új esztendőben úgy a munkánkat, hogy 1953. évi tervünket maradéktalanul végrehajthassuk.

Az állami nagyhízlaldák túlteljesítették 1952. évi hízottsertés kiadási tervüket

A begyűjtési minisztérium szerint a tenyésztő és hízaló igazgatósága irányítása mellett működő állami nagyhízlaldák 1952-ben nagymértékben hozzájárultak a hús- és zsírellátás javításához. Ezenkívül export-

kötelezettségeiknek is eleget tettek. Az állami nagyhízlaldák az 1952. évi hízottsertés kiadási tervüket darabban már 105,1 százalékra, súlyban pedig 102,7 százalékra teljesítették.

A titosta fegyverkezési hajszája és a jugoszláv dolgozók nyomorúságos helyzete

IRTA: R. GOLUBOVICS,

a „Szocialista Jugoszláviáról” című lap főszerkesztője

A fegyverkezési hajszája, amelyet az amerikai imperialisták és csatlósai az új háború kirobbantása érdekében folytatnak, az imperialista tömb minden országában a dolgozók elnyomódását vonja maga után.

Jugoszláviában a fegyverkezési hajszája lázább és kíméletlenebb, mint bármely más tőkés országban.

A múlt év októberében a washingtoni urak és belgrádi lakáik katonai egyezményt kötöttek. A belgrádi fasizta kormány elől kezdve teljes egészében háborús vágányra állította az ország gazdasági életét. A Tito-klíkk az idén az állami költségvetés 77 százalékat és az egész nemzeti jövedelem 60 százalékát háborús készülődésre költi. A békés iparágak termelése emiatt jelentősen csökkent. A titosták hivatalos adatai szerint az idén 1951-hez képest 45 százalékkal csökkent a textilárak termelése, 40 százalékkal az élelmiszeripari, 62 százalékkal a húsipari, 77 százalékkal a gyümölcs- és zöldségkonzervipari, 68 százalékkal a sütőipari, 52 százalékkal a tejipari termelés. A pamutiparban 49 százalékkal, a harisnya- és kötővőiparban 50 százalékkal, a bőr- és cipőiparban 30, a tülk- és vásongyártásban 49, az edénygyártásban 31, a szappaniparban 38, a szeggyártásban 36, a mezőgazdasági gépgyártásban 35, a dohányiparban 40 százalékkal kevesebb árut állítanak elő, mint tavaly.

Ezek a titosták hivatalos adatai. A békés iparágak termelésé-

nek vajdai csökkenése jóval felülmúlja ezeket a számokat.

Ugyanakkor a Tito-klíkk a legfontosabb ipari üzemeket háborús termelésre állította át. A titosta kormány az idén azt javasolta, hogy a költségvetési előirányzatok mellett kötsenek még mintegy 130 milliárd dinárt új hadiüzemek építésére vagy a régeiek kibővítésére, továbbá hadifontosságú utak és vasutak, repülőterek, hadikikötők és más katonai létesítmények építésére.

Az amerikai monopóliumoké- nek azonban nincs nyere, ha a gyarmati és függő országokban bármiféle ipar is kifejődik, legyen az akár a hadiipar. Ők inkább arra törekcsenek, hogy megfojtsák ezeknek az országoknak nemzeti iparát és teljesen saját uralmuk alá vessék őket. Így aztán az idén július elején az Egyesült Államok urai azt követelték a Tito-klíktól, hagyja abba a tökebefektetést a hadiiparba, vagy bármely más iparba és használja minden pénzt hadifontosságú utak és vasutak, hadikikötők, repülőterek, stb. építésére. A Tito-klíkk engedelmességgel fogadta ezt a parancsot. Tito már július 27-én hivatalosan bejelentette, hogy abbahagyják egy csomó gyár építését és az ezévi tervben szereplő ipari építkezések több, mint 60 százalékát beszüntetik.

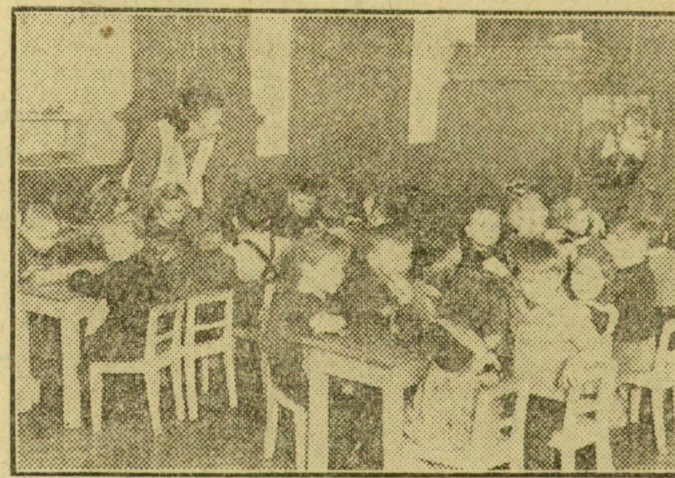
Az alapvető tökebefektetési összegeket és az ország legfontosabb anyagi eszközeit átállították a hadifontosságú utak és vasutak, hadikikötők, repülőterek építésére, fegyvervásárlásra, stb. Egyedül a Belgrád-bari hadifontosságú vasútvonal építésére kb. 90 milliárd dinárt irányoztak elő. Bar kikötő építésére kb. 10 milliárdot,

TERVÜNK A GYERMEKÉRT

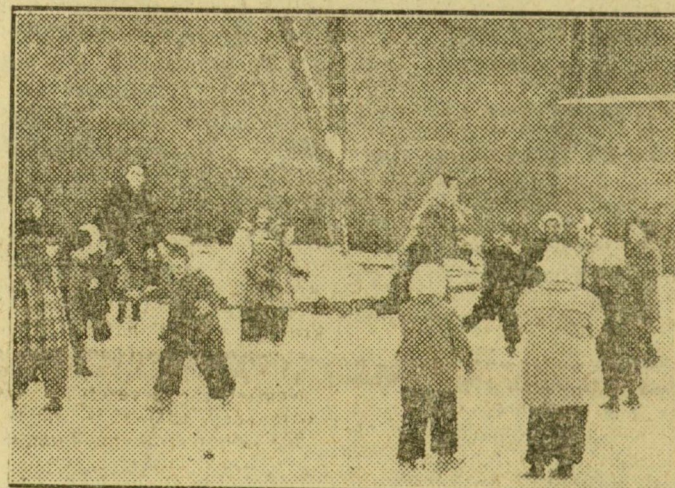
Dolgozóink gyermekeire korszerű óvodákban vigyáznak

Lajos Istvánné, a Fodrászszövetkezet dolgozója, elkíséri a Móra Ferenc óvodába kislányát.

Tantermi foglalkozás. Az óvodások ismerkednek a betűkkel.

Vidám játék az udvaron. Németh Jánosné, az óvoda vezetője is részt vesz a gyermekek játékában.

a hadifontosságú utak építésére kb. 7 milliárdot, stb.

A hadiipari és egyéb gyárak és üzemek építését viszont közvetlenül az amerikai monopóliumoké vették kezükbe, annak a meg egyezésnek alapján, amelyet az amerikai kormány az idén szeptember elején kötött belgrádi szövegeivel. A szerződés értelmében az Egyesült Államok kormánya biztosítja az amerikai monopóliumoké jugoszláviai tökebefektetését. A monopóliumoké nyilván félnek, hogy jugoszláv nép felszabadító harca elsöpri a föld színéről a Tito-rendszert az ő tökebefektetésekkel együtt és ezért követelik, hogy kormányuk biztosítsa lökéjüket. Az amerikai kormány pedig Jugoszlávia minden anyagi eszközét ellenőrzése és rendelkezése alá vonja, mint zálogot a wall-streeti monopóliumoké biztosítására.

A jugoszláv dolgozó tömegek elviselhetetlen helyzetbe kerültek Jugoszlávia amerikai legátusa és az eszeveszett fegyverkezési hajszája miatt.

A tökérendszer helyreállítása és az ország gazdasági életének háborús vágányra állítása az eredményezte, hogy a jugoszláv dolgozók ezévezrei maradtak munkanélkül, lakás- és kenyérnélkül. A munkanélküliek serege napról-napra nő. 1950-ben Jugoszláviában mintegy 170.000 munkanélküli volt, 1951-ben a munkanélküliek száma túlhaladta a 200.000-at, az idén pedig ismét 50.000-rel emelkedett. A munkások névleges bére és reálbére egyaránt állandóan csökken. Ez a pénz értéke és fokozódik az infláció is. Az elmúlt néhány hónapban a Tito-klíkk átlag havi 700—800 dinárral csökkentette a munkások bérét. Most pedig 20 milliárd dinárral, vagyis a béralap kb. 40 százalékaival tervezik az egész béralap csökkentését. Ez az intézkedés újabb súlyos csapást mér a jugoszláv munkások érdekeire.

Nem kevésbé súlyos a falusi

dolgozók helyzete sem. A dolgozó parasztok sorra tönkremennek. Ennek következtében 1951-ben 2,5 milliárd hektár szántóföld maradt paragon, az idén pedig a szántóföldek 30 százaléka. A gabonatermes sokkal alacsonyabb a háború előttinél. 1951-ben a tengeri termés 600.000 tonnával csökkent a háború előtti színvonalhoz képest. Az idén a titosták beismerése szerint gabonából és más mezőgazdasági terményekből még kevesebbet takarítanak be, mint tavaly. 1948-tól 1951. végéig a titosta lapok adatai szerint több, mint 320.000 paraszt teljesen tönkrement. Ugyancsak a titosta lapok beismerése szerint ebben az évben újabb 246.000 falusi dolgozó vesztette el javait és válik nincstelen zsellérré. Az órlási adók, a mezőgazdasági és ipari cikkek árának egyre növekvő különbsége, a falusi dolgozókkal végezleltetett ingyenes kényszermunka az amerikai legátók érdekében: mindez szörnyű nyomorba sodorta a falusi dolgozókat millióit.

A városokban és falvakban tízezerrel ténferegnek a mezőgazdasági, röngyes emberek, akiknek nincs egy faát kenyérük, az utcán és parkokban alszanak, lopásból tengetik életüket.

Ezek után nem is csodálkozhatunk azon, hogy Jugoszláviában a hivatalos adatok szerint csupán tudóvcsben több, mint 100.000 ember hal meg évente, a munkásoknak átlag 80 százaléka tudóbeteg és Jugoszlávia majdnem az első helyen áll a világon a lakosság halálozási arányzatának tekintetében.

A jugoszláv dolgozók azonban nem tünik mindent tétlenül. Tervükben harcolnak a fasiszták lázárt a fasiszta járcm és a gyarmati elnyomás ellen, a békéért, súlyos anyagi helyzetük megjavításáért. Ez a harc napról-napra fokozódik és minden bizonnyal a fasiszta Tito-urakcm megsemmisítéséhez és a jugoszláv népet felszabadulásához vezet.